

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 14 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0567
in de zaak met rolnummer 1314/0607/A/2/0567

Verzoekende partij	mevrouw Nancy LUYTEN vertegenwoordigd door advocaat Pascal MALLIEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Meir 24
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 29 mei 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 3 april 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee van 26 november 2013 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de NV KWADRAAT, hierna de aanvrager genoemd, een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het bouwen van een eengezinswoning in open bebouwing gelegen te 3052 Oud-Heverlee, Korbeekdamstraat 22 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 40n (deel), - lot 2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 december 2015. De kamervoorzitter stelt de behandeling van de vordering tot vernietiging uit naar de openbare zitting van 19 januari 2016 om de partijen toe te laten de mogelijkheid tot bemiddeling te overwegen.

2.

Op de openbare zitting van 19 januari 2016 delen de partijen mee akkoord te gaan om een bemiddelingspoging te ondernemen.

Met een tussenarrest van 2 februari 2016 met nummer RvVb/A/1516/0536 heeft de Raad het opstarten van een bemiddelingsprocedure tussen de procespartijen bevolen en een termijn van drie maanden voor de bemiddelingsopdracht bepaald. De behandeling van de zaak is verdaagd naar de openbare zitting van 10 mei 2016 en op voormelde datum op vraag van de partijen verdaagd naar de openbare zitting van 14 juni 2016 om na te gaan of verdere bemiddeling haalbaar en zinvol was.

Op de openbare zitting van 14 juni 2016 wordt vastgesteld dat de partijen niet tot een bemiddelingsakkoord zijn gekomen. Met een tussenarrest van 21 juni 2016 met nummer RvVb/A/1516/1249 wordt de voortzetting van de jurisdictionele procedure bevolen, en worden de partijen uitgenodigd een aanvullende nota te bezorgen met betrekking tot de ambtshalve opgeworpen vraag over het belang van de verzoekende partij en haar belang bij de middelen.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 december 2016.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Pascal MALLIEN en Luc MEEUS voeren het woord voor de verzoekende partij. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 27 september 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een eengezinswoning in open bebouwing”* op een perceel gelegen te 3052 Oud-Heverlee, Korbeekdamstraat 22.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Leuven’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977, in woonparkgebied.

Het perceel ligt eveneens binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling goedgekeurd op 16 mei 2013. De verzoekende partij heeft tegen de beslissing van 16 mei 2013 houdende verlening van de betrokken verkavelingsvergunning voor het slopen van een woning om vier bouwloten te creëren voor open bebouwing een beroep tot vernietiging ingediend. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1213/0728/A/2/0685.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee verleent op 26 november 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager. Het college beslist:

“ ...

2.2. Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het voorgestelde project is stedenbouwkundig aanvaardbaar en brengt de goede ordening van het gebied en zijn omgeving niet in het gedrang.

De aanvraag voldoet aan de door de deputatie opgelegde verkavelingsvoorschriften wat betreft inplanting, gabarit en verschijningsvorm van de te bouwen woning. Ook de aansluitende terrasverharding en de beperkte reliëfwijziging voor toegang tot de woning en aanleg van het terras voldoen aan de gestelde vereisten.

Betreffende de totaal verharde oppervlakte in de voortuinstrook werd in de voorschriften opgelegd dat "maximaal 1/3 van de totale oppervlakte tussen de rooilijn en de bouwlijn verhard mag worden". Voor dit gedeelte van de Korbeekdamstraat bestaat echter geen goedgekeurd rooilijnplan, waardoor er gekeken moet worden naar de atlas der

buurtwegen. Deze bepaalt dat de breedte van de buurtweg 2,40 meter is ter hoogte van het te bebouwen lot. Bijgevolg betekent dit dat 56m² van een totale oppervlakte van 248m² verhard is, wat neerkomt op een percentage van 22,58% verharde oppervlakte. Hieruit kan geoordeeld worden dat minder dan 1/3 van de oppervlakte verhard wordt en er bijgevolg voldaan wordt aan de vereiste beperking.

Betreffende de opvang en het hergebruik van hemelwater wordt op het funderingsplan een opvang voorzien in twee hemelwaterputten voor een gezamenlijke capaciteit van 10.000 liter. Het ingevulde formulier van de provinciale hemelwaterverordening voorziet echter een opvang van in totaal 15.000 liter.

Uit een herberekening blijkt dat er inderdaad minstens 10.000 liter opvang moet voorzien worden, de plannen voldoen bijgevolg aan de provinciale hemelwaterverordening.

De aanvraag voldoet volledig aan de verkavelingsvoorschriften en past zich in binnen zijn onmiddellijke omgeving. Bijgevolg zijn er geen opmerkingen.

3. ALGEMENE CONCLUSIE

Het voorstel is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 26 december 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 maart 2014 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 3 april 2014 beslist de verwerende partij op 3 april 2014 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

3. Horen

...

De aanvrager licht zijn verweer toe en gaat akkoord met het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Er werd nog een bijkomende watertoets uitgevoerd. Voor de gemoedsrust van de beroepsindiener zou eventueel nog een infiltratievoorziening kunnen uitgevoerd worden langs de achterste perceelsgrens, maar eigenlijk dit is niet nodig, gezien de aanvraag aan alle voorwaarden voldoet.

...

4. Bestreden besluit

...

De beroepsindiener komt in beroep tegen deze vergunningsbeslissing, om volgende redenen:

- er wordt gevreesd voor aantasting van het natuurelement, de houtkant aan de Korbeekdamstraat en het niet correct uitgevoerd hebben van de watertoets, ten nadele van de beroepsindienster;*
- er werd in het kader van de voorliggende aanvraag geen advies gevraagd aan het Agentschap Natuur en Bos. Aangezien de aanvraag het doorbreken van het talud omvat, is dit advies verplicht;*
- de watertoets, zoals uitgevoerd door de gemeente Oud-Heverlee, is niet conform met het beginsel van behoorlijk bestuur en is onvoldoende gemotiveerd.*

5. Bespreking

...

5.2 Beschrijving van de aanvraag

De aanvraag beoogt het bouwen van een eengezinswoning in open verband op een kavel binnen een goedgekeurde verkaveling. De woning is 15m breed en 14.99m diep op de benedenverdieping. De bouwdiepte op de verdieping bedraagt 11.96m. Ten gevolge van de gekozen architectuurstijl heeft het gebouw een verspringende kroonlijst, met een hoogte gelegen tussen 3.14m en 5.50m. Het gebouw wordt afgewerkt met een hellend dak onder een hoek van 45°. De gevels worden afgewerkt met bruin-rode gevelsteen en het dak wordt bekleed met donkergrijze leien.

De benedenverdieping omvat een garage, een inkom met wc, een berging, een keuken, een leefruimte en een tv-ruimte. Op de verdieping worden vier slaapkamers, een dressing, twee badkamers en een wc voorzien. Het dakvolume is ingericht als zolder en technische ruimte.

Achteraan, aansluitend aan de woning, wordt een terras van 24m² voorzien in een waterdoorlatende verharding. Langs de linkzijdige gevel wordt een pad van 1m breed aangelegd in dolomiet. In de voortuin wordt een inrit naar de dubbele garage en een toegangspad naar de voordeur voorzien. Het terreinprofiel wordt niet aangepast. Het maaiveld wordt enkel geëgaliseerd voor het creëren van de toegang tot het perceel en het terras.

5.3 Beschrijving van de plaats

De aanvraag is gelegen aan de Korbeekdamstraat 20 te Oud-Heverlee. De Korbeekdamstraat maakt deel uit van een woonparkgebied gelegen ten zuiden van het centrum van Oud-Heverlee. De Korbeekdamstraat begint aan de spoorwegovergang en kent een sterke helling die stopt ter hoogte van de bestaande inrit van de aanvraag. Langs dit gedeelte van de straat liggen de percelen en woningen allemaal opmerkelijk hoger dan het straatniveau. Hierdoor heeft de straat het karakter van een holle weg gekenmerkt door groene taluds en hoge, oude bomen. Verder richting de Waversebaan wordt het straatbeeld meer open en is het terrein vlakker. De bebouwing in de omgeving wordt gekenmerkt door vrijstaande eengezinswoningen met grote en goed doorgroende tuinen. De omgeving heeft een uitgesproken groen karakter.

Het voorliggend perceel heeft een oppervlakte van 11a 35ca en maakt deel uit van een verkaveling bestaande uit vier bouwkwavels. De andere bouwkwavels zijn nog niet bebouwd. Het perceelsniveau van het terrein ligt iets hoger dan het niveau van de Korbeekdamstraat. De achterste perceelsgrens van het voorliggend terrein grenst aan een onbebouwd terrein dat lager ligt. Het niveauverschil tussen de twee percelen wordt opgevangen door een talud begroeid met struiken en bomen.

5.4 Historiek

Op 16 mei 2013 werd door de deputatie een verkavelingsvergunning verleend voor vier bouwkwavels. Tegen de vergunning heeft een derde (de beroepsindienster) een verzoek tot vernietiging van deze verkavelingsvergunning ingediend bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Deze beroepsprocedure is nog lopende.

5.5 Beoordeling

a) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de

eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone volgens de kaarten, opgenomen als bijlagen IX tot XV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets (ROG + NOG + MOG + correctie digitaal hoogtemodel). Volgens deze kaarten, die ook door de adviesinstanties worden gehanteerd, zijn er op het voorliggend perceel geen waterproblemen gekend of te verwachten. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging. Volgens artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, moet voor de voorliggende aanvraag ook geen advies worden gevraagd.

Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt, zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. Er bestaat een tegenstrijdigheid tussen de plannen en de gegevens ingevuld op het formulier 'provinciale stedenbouwkundige verordeningen hemelwater'. Volgens het formulier zullen er drie hemelwaterputten van elk 5000l voorzien worden. Op de plannen staan echter twee hemelwaterputten van elk 5000l aangeduid met daarnaast een infiltratievoorziening van 4.8m² met een buffervolume van 3000l. Aangezien de gegevens op het formulier niet wettelijk bindend zijn, in tegenstelling tot de gegevens op de plannen, worden enkel de plannen beoordeeld. De voorzieningen weergegeven op de plannen bieden daarenboven een betere oplossing aan.

De aanvraag voorziet dus in de plaatsing van twee hemelwaterputten met elk een inhoud van 5000l, en het hergebruik van het hemelwater voor twee toiletten en twee aftappunten. Daarnaast wordt een infiltratievoorziening van 4.8m² met een buffervolume van 3000l voorzien. In de omgeving van de aanvraag is volgens de bodemkaarten een droge lemige zandbodem met een drainageklasse b terug te vinden. Dit type bodem is geschikt voor het laten infiltreren van hemelwater.

In een aanvullende nota ingediend voor de aanvrager werd een bijkomende watertoets uitgevoerd. Hieruit blijkt dat de huidige voorzieningen voor opvang en herbruik van hemelwater en infiltratie op het eigen terrein geen schadelijke effecten zullen veroorzaken in de waterhuishouding. Ook de lager gelegen percelen zullen geen wateroverlast ondervinden. De aanvrager stelt echter voor, als bijkomende maatregel, om een infiltratiegracht te voorzien tussen de verkaveling en het lager gelegen perceel van de beroepsindienster. Een infiltratiegracht is een verlaging in het maaiveld, waarvan het diepste punt zich boven de grondwaterspiegel bevindt. Regenwater dat niet op het eigen terrein infiltreert en over de oppervlakte afstroomt naar de lager gelegen gebieden, zal zich in de gracht verzamelen en infiltreren in de bodem. Aangezien de beide partijen akkoord zijn met deze oplossing, zal het voorzien van deze infiltratiegracht als voorwaarde bij de vergunning worden opgelegd.

De aanvraag beantwoordt hiermee aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. Het hemelwater dat op het dak valt wordt opgevangen in de hemelwaterputten en de drainagevoorzieningen. Alle verhardingen worden uitgevoerd in waterdoorlatende materialen. Gelet op de goede infiltratiecapaciteit van de bodem zal het

regenwater dat op de verhardingen valt gewoon ter plaatse infiltreren. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

b) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een woonpark. Artikelen 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. De voorliggende aanvraag is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woonpark.

c) Het goed maakt deel uit van de niet vervallen verkaveling, goedgekeurd door de deputatie op 16 mei 2013. Tegen deze verkavelingsvergunning werd door een derde beroep ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, bij wijze van een verzoekschrift tot vernietiging. Een bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen ingediend beroep heeft op zich geen schorsend effect, een vordering tot schorsing dient op straffe van niet-ontvankelijkheid in het verzoekschrift tot nietigverklaring mee opgenomen zijn. Bovendien kan de schorsing enkel bevolen worden door middel van een arrest van de Raad. Dit is hier niet het geval, de verkavelingsvergunning is niet geschorst en dus op het moment van de beoordeling van de voorliggende stedenbouwkundige aanvraag nog steeds uitvoerbaar.

De voorliggende aanvraag voor de oprichting van een eengezinswoning op lot 2 voldoet aan de geldende verkavelingsvoorschriften wat betreft inplanting, gabarit en verschijningsvorm. Ook wat betreft de verhardingen en de reliëfwijzigingen voldoet de aanvraag aan de gestelde vereisten.

d) Gezien de aanvraag voldoet aan de verkaveling, is ze eveneens verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening. In artikel 4.3.1. §2 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, aangaande de beoordelingsgronden bij een vergunningsaanvraag wordt immers gesteld dat indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning, waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat het plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in artikel 4.3.1. §2 1° behandelen en regelen, deze voorschriften geacht worden de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

Deze criteria hebben betrekking op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Hier kan gesteld worden dat de betrokken verkavelingsvergunning afdoende deze materies geregeld heeft. De op te richten woning zal zich integreren binnen de bestaande bebouwde omgeving die gekenmerkt wordt door eengezinswoningen in open verband.

e) De beroepsdienst haalt in het beroepschrift aan dat de aanvraag een probleem zal veroorzaken voor de lager gelegen percelen aangezien het terrein zal afkalven door het bouwen van de woning. De woning wordt echter op meer dan 27m van de achterste perceelsgrens ingeplant. De kans is bijgevolg zo goed als onbestaande dat de grondwerken voor de woning een afkalving van het terrein ter hoogte van de achterste perceelsgrens zal veroorzaken. Op de plannen is ook duidelijk te zien dat het maaiveld

enkel ter hoogte van de woning wordt geëgaliseerd. Op de rest van het perceel wordt het terreinprofiel niet aangepast. Het bestaande talud dat het niveauverschil tussen het voorliggend perceel en het achterliggend, lagergelegen perceel opvangt, wordt niet aangepast.

f) In het beroepschrift stelt de beroepsindienster dat het Agentschap Natuur en Bos een advies had moeten verlenen inzake de voorliggende aanvraag. De beroepsindienster verwijst hiervoor naar het advies verleend door het Agentschap Natuur en Bos op 30 augustus 2012 inzake de verkavelingsaanvraag. Dit advies luidt als volgt:

“Om loten 3 en 4 te bereiken dient het talud aan de Korbeekdamstraat deels uitgegraven te worden. (...) Inzake de aanvraag tot toestemming voor het deels uitgraven van het talud neemt het Agentschap momenteel geen actie. Hiertoe wordt de stedenbouwkundige aanvraag van de bouwheer afgewacht. Evenwel willen wij reeds meedelen dat het Agentschap slechts akkoord kan gaan met één maximale uitgraving van 6m breedte per lot. Bij deze aanvraag dient een voorstel tot ecologische compensatie (via aanplanting van een inheemse haag, hoogstamfruitbomen e.d.) gevoegd te worden.”

De beroepsindienster stelt dat dit advies foutief is en dat daarom de voorliggende aanvraag opnieuw moet worden voorgelegd aan het Agentschap Natuur en Bos. De grieven inzake de verkavelingsvergunning zijn bij de beoordeling van de voorliggende aanvraag niet relevant en worden ook niet binnen deze beroepsprocedure behandeld. De voorliggende aanvraag moet ook niet opnieuw worden voorgelegd aan het Agentschap Natuur en Bos. De voorliggende aanvraag heeft betrekking op lot 2 van de verkaveling. De voorwaarden die het agentschap formuleert in zijn advies van 30 augustus 2012 hebben enkel betrekking op de loten 3 en 4.

Het belang van het bestaand talud en de noodzaak om reliëfwijzigingen hier zeker te beperken, is bovendien reeds in de beoordeling van de verkavelingsaanvraag duidelijk aan bod gekomen en werd bijkomend onderstreept onder de vorm van een voorwaarde bij de verkavelingsvergunning van 16 mei 2013. Er werd namelijk expliciet opgelegd dat de insnijding in het bestaand talud tot maximum 6m dient beperkt te worden en enkel in functie van de toegankelijkheid van de woningen op loten 3 en 4 kan toegestaan worden. Er wordt dan ook nogmaals benadrukt en als voorwaarde opgelegd dat de bestaande inrit tussen de voorste perceelsgrens en de rooilijn moet bewaard blijven als toegang tot het perceel. Deze inrit mag niet aangepast, verplaatst of verbreed worden.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woonpark;
- de aanvraag voldoet aan de watertoets en de provinciale verordening inzake de afkoppeling van hemelwater;
- de voorliggende aanvraag tot oprichting van een eengezinswoning op lot 2 voldoet aan de geldende voorschriften van de behoorlijk vergunde en niet-vervallen verkavelingsvergunning van 16 mei 2013;
- de aanvraag is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

...

Art. 2

De aanvraag ingediend door de heer Chris Holemans, gedelegeerd bestuurder Kwadraat NV, Culostraat 44, 3360 Bierbeek, inzake het bouwen van een eengezinswoning in open bebouwing, gelegen Korbeekdamstraat 22 te Oud-Heverlee, kadastraal bekend afdeling 1, sectie C, perceelnummer 40n(deel)-lot 2, te vergunnen met volgende voorwaarden:

- *het decreet van 8 mei 2009 houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders wordt nageleefd;*
- *de bestaande inrit, aangelegd tussen de voorste perceelsgrens en de rooilijn, moet bewaard blijven als enige toegang tot het perceel. Deze inrit mag niet worden aangepast, verplaatst of verbreed;*
- *tussen de verkaveling en de lager gelegen percelen wordt een infiltratiegracht voorzien, zoals voorgesteld in de technische nota van Abesim van 10 maart 2014;*

...

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft met aangetekende brieven van 19 juli 2013, 12 september 2014 en 30 maart 2015 eveneens beroep ingesteld die tot de vernietiging strekken van de bestreden beslissingen van respectievelijk 16 mei 2013 houdende verlening van de verkavelingsvergunning onder voorwaarden (rolnummer 1213/0728/A/2/0685), van 17 juli 2014 houdende verlening van de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen op lot 1 van deze verkaveling (rolnummer 1415/0023/A/2/0029), en van 29 januari 2015 houdende verlening van de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen op lot 4 van deze verkaveling (rolnummer RvVb/1415/0423/A/0405).

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt eigenaar te zijn van de aanpalende percelen aan het verkavelingsproject. Deze percelen liggen kennelijk lager waardoor zij nadeel zal ondervinden gelet op de grootte van het project en de veel te ruime terreinbezetting.

Naar aanleiding van de ambtshalve vraag van de kamervoorzitter in het tussenarrest van de Raad van 21 juni 2016 met nummer A/1516/1249 over het belang van de verzoekende partij en haar belang bij de middelen, werd door de verzoekende partij een aanvullende nota bezorgd ter verduidelijking van haar belang. In de samenhangende zaken bezorgt de aanvrager als tussenkomende partij hierop een replieknota.

De verzoekende partij verwijst in deze aanvullende nota naar een kadastraal plan en naar een eigendomsattest. Uit deze stukken blijkt volgens haar dat zij eigenares is van percelen aanpalende aan de verkaveling en de vier daaraan gekoppelde loten. Als hinder en nadelen verwijst zij naar de overdreven terreinbezetting van het perceel nummer 40/N en de problemen inzake waterhuishouding en erosie.

2.

De verwerende partij gedraagt zich, wat betreft het belang van de verzoekende partij, naar de wijsheid van de Raad.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde-belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of het risico of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden. Het vereiste van een belang bij het beroep mag evenwel niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010).

Artikel 11, tweede lid, 5° Procedurebesluit bepaalt dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift een omschrijving dient te geven van haar belang. Ter beoordeling van het bestaan van een belang kan de Raad rekening houden met de gegevens uit het gehele verzoekschrift, met inbegrip van het deel waarin de wettigheidskritiek wordt geformuleerd.

2.

Uit de gegevens van het dossier, inclusief deze bijgebracht in de aanvullende nota van de verzoekende partij na de zitting van 21 juni 2016, blijkt dat de achterste perceelsgrens van de loten 1 en 2 grenst aan de tuin van het perceel waarvan deels de verzoekende partij, deels de bvba NANCY LUYTEN eigenares is en waarop een woning nr. 24 gelegen is. Het blijkt ook dat het perceel links van lot 1, en het grote perceel gelegen achter loten 3 en 4 eigendom zijn van de verzoekende partij.

De door de verzoekende partij ingeroepen hinder en nadelen zijn verbonden aan de oprichting van een woning op een perceel, deel uitmakend van een verkaveling van 4 loten, en grenzend aan de percelen waarvan zij eigenaar is en welke lager zouden liggen. In haar derde middel wijst de verzoekende partij op mogelijke problemen met de waterhuishouding naar de lager gelegen percelen en de daaruit voortvloeiende erosieproblemen.

Het loutere feit dat de verzoekende partij voor het perceel dat gedeeltelijk paalt aan de loten 1 en 2 en waarop een grote woning staat, slechts voor een klein deel eigenaar zou zijn en daar zelf niet woont, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO voorziet immers dat het te lijden nadeel ook onrechtstreeks kan zijn. Met de aangevoerde hinderaspecten maakt de verzoekende partij immers duidelijk dat deze nadelen ook kunnen ondergaan worden, zelfs indien zij daar in die woning (nog) niet zelf woont.

Uit de voorgelegde stukken blijkt voldoende duidelijk de eigendomssituatie van de verzoekende partij. Het loutere feit dat het perceel 41R met opstaande woning grotendeels eigendom is van de bvba van de verzoekende partij verhindert niet dat de percelen die persoonlijk in het bezit zijn van de verzoekende partij hinder en nadelen kunnen ondervinden van de bestreden beslissing. Bovendien blijkt dat lot twee overwegend grenst aan een perceel dat zij persoonlijk bezit. Het perceel, eigendom van de bvba van de verzoekende partij, grenst immers maar met een klein deel rechtstreeks aan lot 2.

3.

De door de verzoekende partij ingeroepen mogelijke hinder en nadeel zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. De verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

De exceptie wordt verworpen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de draagwijdte van de vordering en de bevoegdheid van de Raad

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift en stelt dat de verzoekende partij met de opgeworpen middelen aanstuurt op een nieuwe inhoudelijke beoordeling door de Raad van de ingediende stedenbouwkundige aanvraag.

In haar wederantwoordnota ontkent de verzoekende partij dat de drie opgeworpen middelen een beoordeling van de Raad vergen waarbij zij zich in de plaats zou stellen van de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

Krachtens artikel 4.8.2 VCRO, zoals het gold ten tijde van het instellen van het beroep bij de Raad, spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over de beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Wanneer de verzoekende partij een onregelmatigheid aanvoert in de zin van artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit en de Raad, op grond van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO moet vaststellen dat de bestreden beslissing onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing.

Deze bevoegdheid verleent de Raad niet de mogelijkheid zich in de plaats te stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan. Zijn bevoegdheid is beperkt tot een wettigheidscontrole.

Uit de beoordeling ten gronde zal blijken of de verzoekende partij met succes een onregelmatigheid in de zin van artikel 11, tweede lid, 7° Procedurebesluit aanvoert die tot vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden. Uit het ingediende verzoekschrift blijkt alvast niet dat de verzoekende partij zou aansturen op een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de ingediende aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

De exceptie wordt verworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Als eerste middel roept de verzoekende partij de volgende schending in:

“ ...

Vernietiging van de verkavelingsvergunning, afgegeven aan de nv Canvas, voor het slopen van een woning en het voorzien van vier bouwlotten te Oud-Heverlee, Korbeekdamstraat 20, kadastraal gekend afdeling 1, sectie C, perceelnummer 40n, waarop de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor lot 2 is geruggensteund.

...”

De verzoekende partij verwijst hierbij integraal naar de drie middelen in haar verzoekschrift tot vernietiging, ingediend tegen de verkavelingsvergunning waarbinnen het lot 2 gelegen is en die op 16 mei 2013 door de verwerende partij werd verleend.

Met betrekking tot het aldaar aangevoerde derde middel voegt zij nog toe dat moet vastgesteld worden dat in de bestreden beslissing een aanvullende voorwaarde is opgelegd (infiltratiegracht), maar dat de diepte van deze gracht niet werd bepaald.

2.

De verwerende partij antwoordt dat zij de drie middelen zoals opgeworpen in de vordering tot vernietiging van de verkavelingsvergunning van 16 mei 2013 uitvoerig heeft beantwoord in haar antwoordnota in die zaak. Gezien er geen redenen zijn om vermelde verkavelingsvergunning te vernietigen, dient volgens de verwerende partij de voorliggende beslissing tot verlening van de stedenbouwkundige vergunning voor lot 2 evenmin te worden vernietigd.

3.

In haar wederantwoordnota merkt de verzoekende partij op dat haar bvba, de bvba NANCY LUYTEN, ondertussen een wijziging van verkavelingsvergunning heeft bekomen voor het perceel met woning, gelegen achter loten 1 en 2 van de verkaveling van nv CANVAS. Deze verkavelingswijziging werd aangevochten door de nv CANVAS, onder meer omdat de maximale bebouwbare oppervlakte van 250m² zou overschreden worden. De verzoekende partij stelt dat de verkavelingsvergunning van de nv CANVAS echter zelf in een te grote dichtheid voorziet, zodat deze verkavelingsvergunning, gelet op de eigen argumenten van de nv CANVAS tegen de verkavelingswijziging van de bvba NANCY LUYTEN, en daaruit volgend ook de hierop geënte stedenbouwkundige vergunning voor lot 2, des te meer dient vernietigd te worden.

Beoordeling door de Raad

Voor zover de verzoekende partij in dit middel van oordeel is dat de bestreden beslissing dient vernietigd te worden omdat de verkavelingsvergunning waarop zij geënt is volgens haar eveneens vernietigd moet worden, is het middel niet dienstig. De door de verzoekende partij drie aangehaalde middelen vormen immers inhoudelijke kritiek gericht tegen de verkavelingsvergunning van 16 mei 2013. Deze verkavelingsvergunning maak het voorwerp uit van een door de verzoekende partij ingestelde afzonderlijke vernietigingsprocedure, bij de Raad gekend onder het rolnummer 1213/0728/A/2/0685. Deze vernietigingsvordering werd door de Raad verworpen met het arrest van 14 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0566.

De omstandigheid dat de aangevraagde verkavelingswijziging van de bvba van de verzoekende partij inmiddels door de nv CANVAS bij de Raad (rolnummer RvVb/1415/0494/A/0476) wordt aangevochten met argumenten die evengoed zouden opgeworpen kunnen worden tegen voorliggende verkavelingsvergunning, doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.2.17 VCRO, in samenlezing met artikel 7, §1, punt 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurbesluit), en de schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij is van oordeel, en verwijst hierbij naar het betrokken bezwaar in haar nota van 3 april 2014 ingediend naar aanleiding van de hoorzitting, dat voor de voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning opnieuw een advies aan het agentschap voor Natuur en Bos (hierna ANB) had moeten gevraagd worden. Het advies van ANB bij de verkavelingsvergunning van 16 mei 2013 werd immers verleend onder voorbehoud van een aanvullend advies inzake de stedenbouwkundige vergunningen. In dit licht kan volgens de verzoekende partij de verwerende partij in de bestreden beslissing dan ook niet overwegen dat het aspect inzake het belang van het bestaande talud en de noodzaak om reliëfwijzigingen te beperken, reeds aan bod is gekomen in de beoordeling van de verkavelingsvergunning.

2.

De verwerende partij antwoordt dat zij noch op grond van de bepalingen van de VCRO inzake de door de Vlaamse Regering aangewezen adviesinstanties, noch op grond van het Natuurbesluit verplicht was de voorliggende stedenbouwkundige aanvraag te onderwerpen aan een advies van het ANB.

Daarnaast verwijst zij naar het gunstig advies van het ANB bij de verkavelingsvergunning van 16 mei 2013, waarin wel voorwaarden worden gesteld maar die enkel betrekking hebben op de loten 3 en 4. Deze voorwaarden werden bovendien overgenomen in haar beslissing van 16 mei 2013 tot verlening van de verkavelingsvergunning, zodat zij reeds geoordeeld heeft over het belang van het bestaande talud en de noodzaak om reliëfwijzigingen te beperken. De verwerende partij merkt nog op dat het advies van het ANB niet bindend is. Zij meent dan ook dat er naar aanleiding van de voorliggende stedenbouwkundige aanvraag geen advies meer aan het ANB moest gevraagd worden.

De verwerende partij besluit dat de aangevoerde bepalingen niet geschonden worden en dat zij bij haar beoordeling met alle relevante feitelijke en juridische elementen heeft rekening gehouden, en op grond hiervan in alle redelijkheid tot een beslissing is gekomen.

3.

In haar wederantwoordnota verwijst de verzoekende partij naar het advies van het ANB dat werd gevraagd en verleend in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor lot 4. Hierbij werd een ecologische compensatie opgelegd voor de doorbreking van het talud, welke in

een vergunningsvoorwaarde werd gegoten. Volgens de verzoekende partij wijzen deze omstandigheden er op dat ook voor lot 2 evenzeer een advies van het ANB vereist was.

Beoordeling door de Raad

1.

Met de verwerende partij dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij nalaat de schending van de ingeroepen bepalingen aan te tonen, noch aanduidt op grond van welke bepaling zij meent dat bij voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning een advies van het ANB dient te worden ingewonnen.

2.

Artikel 4.2.17 VCRO heeft immers betrekking op de verkavelingsvergunning, terwijl de voorliggende aanvraag een stedenbouwkundige vergunning betreft.

Het ingeroepen artikel 7, §1, punt 2, in samenlezing met artikel 9 van het Natuurbesluit bepaalt:

Artikel 7, §1, punt 2 van het Natuurbesluit:

‘Onverminderd de bepalingen van artikel 9 van het decreet, is het wijzigen van de volgende kleine landschapselementen en vegetaties verboden:

...

2° graften;’

Artikel 9 van het Natuurbesluit:

‘Indien er, wanneer van toepassing, uitdrukkelijk voldaan is aan de bepalingen van artikel 14 van het decreet, inzake de zorgplicht, artikel 16 van het decreet, inzake het vermijden van vermijdbare natuurschade of 36ter van het decreet, inzake de bescherming van speciale beschermingszones, gelden de in dit hoofdstuk opgenomen verbodsbepalingen en vergunningsplichten niet wanneer ze activiteiten betreffen die :

...

2° hetzij worden uitgevoerd op basis van een regelmatige stedenbouwkundige vergunning afgeleverd met toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening na advies van het agentschap;’

In het advies van het ANB naar aanleiding van de verkavelingsvergunning werd gesteld dat enkel voor de loten 3 en 4 het talud deels uitgegraven dient te worden. Bij het verlenen van de verkavelingsvergunning op 16 mei 2013 werd een voorwaarde tot beperking van de doorbreking van het talud opgelegd. Het ANB maakte bijgevolg enkel voorbehoud bij haar advies inzake de verkavelingsvergunning voor de loten 3 en 4, en formuleert dus geen verplichting om naar aanleiding van de stedenbouwkundige vergunningen voor de loten 1 en 2 advies bij haar in te winnen.

Er kan dan ook niet ingezien worden op welke wijze artikel 7, §1, punt 2 Natuurbesluit een verplichting zou opleggen om voor voorliggende stedenbouwkundige vergunning inzake lot 2 nog een advies van het ANB in te winnen. In dit licht kan ook niet ingezien worden waarom de omstandigheid dat voor lot 4 het ANB een ecologische compensatie oplegt voor de doorbreking van het talud aldaar, ertoe zou leiden dat voor lot 2 eveneens een advies van het ANB vereist is.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing, ter vrijwaring van het bestaande talud en om de reliëfwijzigingen te beperken, opgelegd dat de bestaande inrit, aangelegd tussen de voorste perceelgrens en de rooilijn, moet bewaard blijven als enige toegang tot het perceel, en dat deze

inrit niet mag aangepast, verplaatst of verbreed worden. Dit blijkt ook uit de goedgekeurde plannen (plan 4/4). De verzoekende partij laat deze overwegingen in de bestreden beslissing buiten beschouwing in haar argumentatie en toont dan ook niet aan dat de betrokken motieven in de bestreden beslissing zouden steunen op foutieve gegevens, dan wel kennelijk onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zouden zijn en dat de verwerende partij in antwoord op het beroepschrift op een ondeugdelijke wijze zou geoordeeld hebben over de beperking van reliëfwijzigingen en het behoud van het talud.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van “*de erfdienstbaarheid die ontstaat ter ligging van de percelen*”, en van artikel 640 laatste lid van het Burgerlijk Wetboek (hierna BW) in samenlezing met een gebrekkige watertoets overeenkomstig de artikelen 5 en 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: DIWB) en zijn uitvoeringsbesluiten.

Zij stelt voorop dat de watertoets, uitgevoerd in het kader van de vergunningsaanvraag voor de verkaveling van 16 mei 2013 onvoldoende was, en dat dit wordt bevestigd door het feit dat in de voorliggende bestreden beslissing een infiltratiegracht wordt voorzien tussen de verkaveling en de lager gelegen percelen van de verzoekende partij. Daarnaast meent zij dat de voorwaarde waarbij louter wordt gesteld dat een infiltratiegracht wordt voorzien zoals voorgesteld in de technische nota van Abesim, geenszins volstaat, gezien niet wordt aangeduid wat het dieptepunt en de breedte van de gracht is, en gezien deze niet is ingetekend op het liggingsplan. Tot slot stelt de verzoekende partij dat de infiltratiegracht ook noodzakelijk is ter vrijwaring van de erfdienstbaarheid voorzien in artikel 640 van het BW.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de infiltratiegracht wel degelijk ingetekend staat op plan 4/4. Daarnaast zou in de technische nota van Abesim worden bepaald dat een infiltratiegracht een verlaging is in het maaiveld (gracht), waarvan het diepste punt zich boven de grondwaterspiegel bevindt. Er kan dan ook niet worden voorgehouden dat de diepte en breedte van de gracht onvoldoende duidelijk zou zijn. De verwerende partij wijst er nog op dat de gracht een bepaalde diepte en breedte moet hebben om haar doel te kunnen realiseren, en dat dit afhangt van de situatie ter plaatse en het niveau van het grondwater aldaar. Volgens de verwerende partij werd de watertoets in de bestreden beslissing niet onvoldoende of foutief uitgevoerd, maar werd deze in tegendeel uitvoerig en uitdrukkelijk gevoerd, wat leidde tot het opleggen van de voorwaarde om een infiltratiegracht te voorzien.

Wat de schending van de erfdienstbaarheid overeenkomstig artikel 640 BW betreft, wijst de verwerende partij erop dat een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorbehoud van burgerlijke rechten, zodat zij geen rekening diende te houden met de bestaande erfdienstbaarheid of vermeld artikel.

3.

In haar wederantwoordnota verwijst de verzoekende partij naar de stedenbouwkundige vergunning die ondertussen verleend werd voor lot 1 van de verkaveling, waarbij de voorwaarden van de infiltratiegracht veel duidelijker zouden omschreven zijn. Volgens de verzoekende partij bevestigt dit dat de betrokken voorwaarde in de bestreden beslissing onvoldoende precies is.

Beoordeling door de Raad

1.

Voor zover de verzoekende partij argumenteert dat de watertoets gevoerd in het kader van de verkavelingsvergunning, waartoe lot 2 behoort, onvoldoende zou uitgevoerd zijn, dient te worden vastgesteld dat dit niet dienstig kan worden opgeworpen in de voorliggende procedure die betrekking heeft op de stedenbouwkundige vergunning voor lot 2. In de vordering tot vernietiging van de beslissing houdende verlening van de verkaveling werd door de verzoekende partij immers een middel inzake de watertoets opgeworpen. Deze vernietigingsvordering werd door de Raad verworpen met het arrest van 14 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0566.

2.

Bovendien bevat de voorliggende bestreden beslissing een afdoende watertoets, op grond waarvan het voorzien van een infiltratiegracht tussen het perceel van de verzoekende partij en deze van lot 2 van de verkaveling wordt opgelegd. De verzoekende partij toont niet aan dat deze watertoets zou steunen op foutieve gegevens, dan wel kennelijk onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn. Zij betoogt louter dat de voorwaarde inzake de infiltratiegracht onvoldoende precies is. In dit verband stelt de Raad vast dat de infiltratiegracht wel degelijk op het plan 4/4 ingetekend staat. De infiltratiegracht staat trouwens doorgetekend over alle loten uit de verkaveling. De verzoekende partij herneemt dit element niet in haar wederantwoordnota, zodat zij de repliek van de verwerende partij terzake niet meer lijkt te betwisten. Daarnaast duidt de verzoekende partij niet aan in welke mate de opgelegde voorwaarde inzake de infiltratiegracht onvoldoende precies zou zijn zodat getwijfeld kan worden aan de garanties die de gracht dient te bieden om het water dat naar het lager gelegen perceel zou afvloeien op te vangen en aldaar te laten infiltreren, en zodoende de hinder naar verzoekende partij toe te beperken.

De omstandigheid dat in de beslissing tot verlening van de stedenbouwkundige vergunning voor lot 1 de diepte en breedte van de infiltratiegracht nader worden bepaald, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verzoekende partij niet aantoont dat de in de voorliggende bestreden beslissing opgelegde voorwaarde dermate onduidelijk is dat zij geen waarborgen zou bieden in het kader van de watertoets en de aangehaalde bepalingen van het DIWB zou schenden, minstens worden de ingeroepen schendingen niet concreet gemaakt in functie van de vermeende tekortkomingen in de opgelegde voorwaarde.

Daarnaast kan de vraag gesteld worden welk belang de verzoekende partij nog heeft bij vermelde kritiek nu zij zelf meedeelt dat hieraan werd tegemoet gekomen in de stedenbouwkundige vergunning voor lot 1.

Ten overvloede moet worden vastgesteld dat uit het liggingsplan (plan 4/4) de breedte van de aangeduide infiltratiegracht kan afgeleid worden en uit het principe ervan de diepte kan bepaald worden, met name een uitgraving tot net boven de grondwaterspiegel.

3.

De verzoekende partij roept nog de schending in van de erfdienstbaarheid van wateropvang (artikel 640BW) die zou bestaan op het lot 2. Naast de vaststelling dat zij hierbij niet op concrete wijze toelicht hoe deze erfdienstbaarheid zich ter plaatse manifesteert en in welke zin artikel 640 BW zou geschonden zijn, dient de Raad met de verwerende partij op te merken dat stedenbouwkundige vergunningen worden verleend onder voorbehoud van burgerlijke rechten. De verzoekende partij kan vermelde schending dan ook niet nuttig voor de Raad inroepen.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 14 februari 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS